

Dosarul nr.2rc-93/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Al. Sandu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

DECIZIE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Bristar Grup”,
în cauza civilă, în procedura scrisă, la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea cu răspundere limitată „Aldemir &Co” împotriva Societății cu răspundere
limitată „Bristar Grup” cu privire la restituirea datoriei și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
restituită cererea de apel depusă de Societatea cu răspundere limitată „Bristar Grup”,

c o n s t a t ă:

La 13 ianuarie 2020 SRL „Aldemir & Co” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Bristar Grup” prin care a solicitat încasarea datoriei rezultată din
neexecutarea obligației de prestare a serviciilor de transportare și descărcare a mărfii
conform facturilor din 08 decembrie 2017 și 29 decembrie 2017, în mărime de 54319 lei, a
dobânzii de întârziere în sumă de 3049,30 de lei și cheltuielile de judecată rezultate din
plata taxei de stat în mărime de 1721,05 lei și plata pentru asistența juridică în sumă de
3526 de lei.

Prin hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a
fost admisă și a fost dispusă încasarea din contul SRL „Bristar Grup” în folosul SRL
„Aldemir & Co” datoria rezultată din neexecutarea obligației de livrare a mărfurilor
conform facturilor din 08 decembrie 2017 și 29 decembrie 2017, în sumă de 54319 lei,
dobânda de întârziere în sumă de 3049,30 de lei și cheltuielile de judecată rezultate din
plata taxei de stat în sumă de 1721,05 lei și plata pentru asistența juridică în sumă de 3526
de lei.

Cauza a fost examinată în procedura scrisă prevăzută pentru cererile cu valoare
redușă.

La 24 martie 2020, prin intermediul poștei electronice, SRL „Bristar Grup” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, nu a fost dat curs cererii de apel declarate de SRL „Bristar Grup” și a fost acordat apelantului un termen de 30 de zile calendaristice din momentul comunicării acestei încheieri pentru lichidarea neajunsurilor și anume pentru prezentarea cererii de apel motivate, dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1290,79 de lei și cererea de apel nemotivată cu semnătura olografă. A fost explicat apelantului că în cazul nelichidării în termen a indicațiilor instanței de apel, cererea de apel va fi restituită.

La 01 iunie 2020 Curtea de Apel Chișinău a expediat apelantului SRL „Bristar Grup” copia încheierii din 28 mai 2020 prin intermediul aceleiași adrese a poștei electronice, pe care ultimul a expediată instanței de apel cererea de apel nemotivată.

Prin încheierea din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost restituit apelul declarat de SRL „Bristar Grup” din motivul că apelantul nu a lichidat în termenul acordat de instanță neajunsurile cererii de apel și anume nu a prezentat cererea de apel nemotivată semnată olograf, cererea de apel motivată și nici bonul de plată a taxei de stat în sumă de 1290,79 de lei.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 16 iulie 2020, SRL „Bristar Grup” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea pricinii spre rejudecare de la etapa primirii cererii de apel.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece nu a recepționat încheierea instanței de apel din 28 mai 2020 nici prin intermediul poștei electronice și nici la sediul său. La actele cauzei nu sunt anexate probe din care să rezulte faptul că instanța de apel, așa cum prescrie art. 100 alin. (5) CPC, ar fi expediat încheierea prin care nu a fost dat curs cererii de apel prin alte mijloace care să asigure atât transmiterea textului cuprins în act, cât și confirmarea primirii lui.

Prin urmare, pretinsa expediere la o adresă electronică nu poate fi calificată drept o cerere de apel. Ori, adresa electronică la care face referire instanța de apel în încheierea din 09 iulie 2020 nici nu este indicată în cererea de chemare în judecată, așa cum menționează legislatorul în art. 100 alin. (1) CPC.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 09 iulie 2020 și expediată părților la 14 iulie 2020.

Prin urmare, recursul depus de SRL „Bristar Grup” la 16 iulie 2020 se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

La 12 august 2020 SRL „Aldemir & Co”, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea încheierii instanței de apel.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reiterează prevederile art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează oportunitatea acordării apelantului unui termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reține că legislația în vigoare nu stabilește un termen expres pentru înlăturarea neajunsurilor, dar se presupune a fi un termen rezonabil și suficient pentru apelant pentru a efectua anumite acțiuni procesuale prealabil desfășurării ședinței de examinare a cererii de apel.

Astfel, materialele pricinii atestă că prin încheierea din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău nu a fost dat curs cererii de apel depuse de SRL „Bristar Grup” și i s-a acordat apelantului un termen de 30 de zile din momentul recepționării încheierii pentru lichidarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel nemotivate cu semnătură olografă, a cererii de apel motivate și dovada de plată a taxei de stat în sumă de 1290,79 de lei.

Prin încheierea din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de SRL „Bristar Grup” împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pe motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel conform încheierii din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Colegiul menționează că temei pentru care nu a fost dat curs cererii de apel constituie necesitatea depunerii cererii de apel nemotivate cu semnătură olografă, a cererii de apel motivate și dovada de plată a taxei de stat.

Totodată, Colegiul relevă că recurentul a cunoscut despre încheierea de a nu da curs cererii de apel din 28 mai 2020, precum și despre neajunsurile cererii de apel la data de 01 iunie 2020, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 37), iar argumentul recurentului precum că nu i-au fost comunicate actele de procedură nu poate fi reținut, deoarece ultimul a expediat instanței de apel cererea de apel nemotivată anume prin intermediul acestei poște electronice (f.d.25).

În aceste condiții, recurentul folosind în calitate de mijloc de comunicare poșta electronică, prin care a expediat cererea de apel, neagă folosirea acestui mijloc și indică asupra obligației instanței de judecată de a transmite actele de procedură, prin metoda clasică și anume prin scrisoare cu aviz de recepție.

Or, la caz sunt relevante prevederile art. 105 alin. (1¹) CPC care specifică că comunicarea actelor de procedură se poate realiza și prin mijloace electronice de transmitere a informației, care la caz a fost poșta electronică folosită de SRL „Bristar Grup”.

În aceste circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a restituit recurentului/apelant cererea de apel, deoarece acesta nu a îndeplinit în termen indicațiile

instanței de apel, nu a prezentat cererea de apel nemotivată cu semnătură olografă, cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de stat în sumă de 1290,79 de lei.

Instanța de recurs consideră necesar de a menționa și faptul că SRL „Bristar Grup”, fiind conștient că a depus, prin intermediul poștei electronice, încă la data de 24 martie 2020 cererea de apel nemotivată și fără dovada de plată a taxei de stat, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt, însă, ignorat de acesta.

Totodată, în cauza Weissman și alții versus România (nr. 63945/00 din 24 mai 2006), Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamantilor de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că fiind indubitabilă obligația apelantului SRL „Bristar Grup” de a prezenta cererea de apel nemotivată semnată olograf, apel motivat și dovada de plată a taxei de stat conform prevederilor Legii, aceasta este necesară într-o societate democratică și urmărește scopul unei bune administrări a justiției în stat, iar cerințele impuse apelantului prin încheierea din 28 mai 2020 nefiind disproporționate în raport cu acest scop.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă, iar art. 61 alin. (1) CPC statuează că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În conformitate cu art. 10 alin. (1), (2) CPC, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel a creat posibilități egale, suficiente și adecvate în folosirea mijloacelor procedurale întru susținerea poziției ambelor părți și nu a defavorizat nici o parte.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de apelant/recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la

îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea privind restituirea cererii de apel depusă de SRL „Bristar Grup” împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Bristar Grup”.

Se menține încheierea din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, în procedura scrisă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Aldemir &Co” împotriva Societății cu răspundere limitată „Bristar Grup” cu privire la restituirea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru